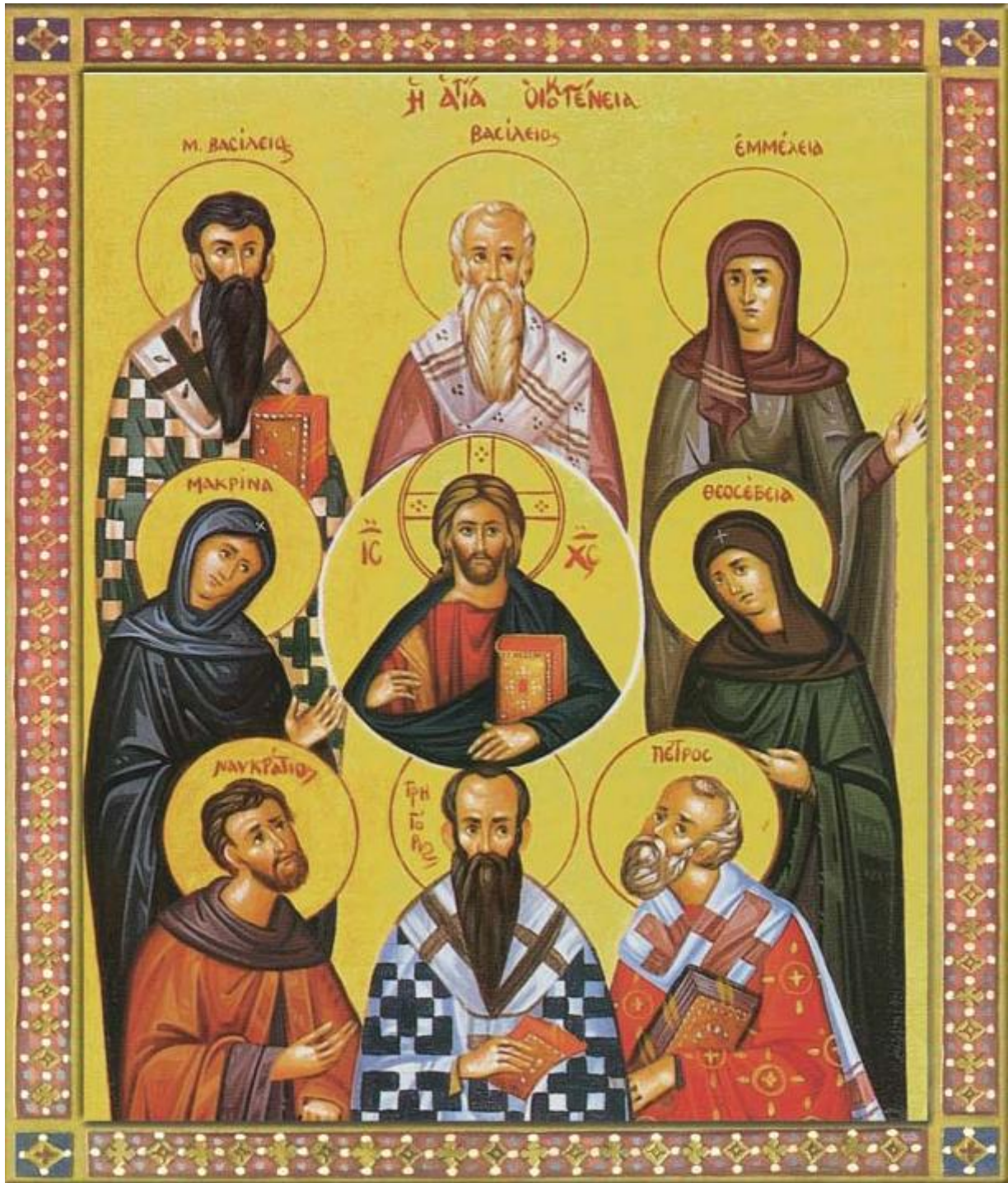

Η Θεόσοφος Αγία Μακρίνα

/ Γνώμες

Μέσα στον ζόφο των ημερών μας, που η θλίψη, ο πόνος, η απογοήτευση και αυτή ακόμη η απελπισία μαστίζουν όλους, οι Άγιοί μας στέκονται, πράγματι, ως ολόφωτοι φάροι, ως

λαμπροί οδοδείκτες και αληθινοί στύλοι της πίστεως, για να θυμίζουν και σε μας, τους λιγότερο πιστούς, το χρέος μας, να στεκώμαστε όρθριοι και να συνεχίζουμε τον αγώνα, για να διαφυλάξωμε ο τι μας έχει ακόμη απομείνει από την αγία κληρονομιά μας.

- **της Σοφίας Μπεκρή**

Ένας τέτοιος φωτεινός οδοδείκτης υπήρξε για την οικογένειά της και για την ευρύτερη κοινωνία της εποχής της η Αγία Μακρίνα, που τιμάει η Εκκλησία μας στις 19 Ιουλίου. Γόνος μιάς ευλογημένης καππαδοκικής οικογένειας, αναδείχθηκε, με την σειρά της, άξιο τέκνο αξίων γονέων.

Διαβάζοντας κανείς το Συναξάρι της Αγίας, πολύ δε περισσότερο τις τελευταίες στιγμές της, όπως τις παρουσιάζει ο αδελφός της, Γρηγόριος Νύσσης, στον «Βίο της Αγίας Μακρίνης», συγκινείται πραγματικά και συγκλονίζεται από την ευγενική αυτήν και σεβάσμια μορφή. Το σημαντικώτερο, όμως, είναι ότι δεν νοιώθει πλέον θλίψη, αλλά εντυπωσιάζεται μάλλον από την σοφία και την διαύγεια της σκέψεώς της, τις κρίσιμες αυτές στιγμές πριν από τον θάνατό της. Ακόμη πιο βαθύς είναι ο μεταξύ των διάλογος, «Περί ψυχής και αναστάσεως» η άλλως, «τα Μακρίνεια», για τον οποίον αξίζει να γίνη λόγος, σε ξεχωριστό, βεβαίως, άρθρο.

[Πατήστε ΕΔΩ για να διαβάσετε ολόκληρο το κείμενο.](#)